naar det ærede Medlem har afskaffet Monopolerne, maa der dog blive noget andet tilbage. Vi maa have en Udtalelse fra det ærede Medlem om, hvorvidt han eventuelt vil oprette en ny Ordning ved at genindføre den frie Konkurrence. Vil han det, saa vil jeg spørge: Er det ærede Medlem fra Kellerup en saa mægtig Mand, at han kan genoprette den frie Konkurrence? Er det ham, der kan skaffe Penge til de nye Fabrikker, der have været paa Tale? Ingen anden har kunnet det; men det kan jo være, at det ærede Medlem er i Besiddelse af saa stor en Magt, at naar de, der ville lave en Sukkerfabrik, henvende sig til ham, er der Penge nok. Er det Tilfældet, ja, saa genopstaar den frie Konkurrence paa dette Omraade. Saa kan man sige, at der er ingen Trust. Men ellers maa jeg fastholde — og det kan ikke nytte, at man vil bestride det fra anden Side —, at her er Tale om en Trust, og enten man vil tage Professor Bircks Udtalelser for gode Varer eller ej, siger jeg, at den Kendsgerning, at De danske Sukkerfabrikker ere enehersk ende her i Landet paa Sukkerfabrikationens Omraade, at de indføre det meste Sukker og sælge saa godt som alt Sukker her i Landet, viser, at de indtage en Truststilling. Det vil intet fornuftigt Menneske nægte.

H. Neergaard: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) ikke bestrider Rigtigheden af, hvad jeg har anført. Dermed beviser han ogsaa fuldstændig Urigtigheden af sine egne Tal. For selv om man angiver Tallene tilnærmelsesvis — jeg indrømmer, at det ærede Medlem sagde „tilnærmelsesvis", da han nævnede ca. 1 Mill. Kr. som det samlede Beløb —, saa er det dog meget langt fra at være „tilnærmelsesvis" rigtigt, naar det rette Tal er 2,6 Millioner foruden Funktionærgagerne. Men med Hensyn til Timelønnen sagde det ærede Medlem intet som helst om tilnærmelsesvis, han sagde, at den var 34—35 Øre paa Sukkerraffinaderierne. Saa kunne de ærede Medlemmer selv dømme om, hvor korrekte hans Tal vare.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) filosoferede over, hvorvidt jeg var mægtig nok til at skaffe Penge til nye Sukkerfabrikker. Det viser jo bedst, hvor langt vi ere komne ud i denne Diskussion, ud i rent intetsigende Ting med Hensyn til selve det foreliggende Spørgsmaal. Saa vendte det ærede Medlem sig imod mig og sagde, at jeg havde stemplet dette Forslag som Bluff og Blændværk. Det, jeg gjorde, var at returnere det ærede Medlems Udtryk om den Lov, der i 1908 satte Toldbeskyttelsen ned med en Trediedel af, hvad den var før. Saa kan det ærede Medlem ikke taale at faa det vendt tilbage mod sig selv. Jeg skal endnu blot sige, at jeg anser ikke det ærede Medlem for at være den rette Autoritet til at definere, hvad der skal forstaas ved Monopol og hvad ikke.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]): Hvor langt vi ere naaede ud i denne Debat, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg vil sige, at i alle Tilfælde bærer den ærede Ordfører for Flertallet (N. P. Jensen) sit store Ansvar for, at vi ere naaede saa langt ud, som vi ere. Den Tale, som det ærede Medlem holdt i Gaar, og hvor han fortabte sig i Betragtninger over, at vi skulde ekspropriere Smør, Flæsk, Æg, Bønder og Roer o. s. v., fører naturligvis Diskussionen noget langt bort fra selve det foreliggende Emne. Men det har jeg ingen Skyld i.

Det gør mig meget ondt, at det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) stadig væk fastholder en Opfattelse, som skal stille mig i et noget mærkeligt Lys. Det ærede Medlem har ikke Ret dertil. Jeg har her Rigsdagstidenden for i Gaar. Der staar, at jeg har sagt: „Jeg er tilbøjelig til at mene, at de samlede Udgifter til Renter og Gager ved De danske Sukkerfabrikker ere $1^1/_2$ Million eller højst 2 Mill. Samtidig faa altsaa Aktionærerne $6^3/_4$ Mill. Kr.". Jeg skal bemærke, at der skal staa „Lønninger og Gager" i Stedet for „Renter og Gager". Enten foreligger der her en Fortalelse af mig, hvilket jeg er mest tilbøjelig til at tro, eller en Fejltagelse af Stenograferne. Det ærede Medlem vil se, at jeg siger, at efter alt at dømme maa Udgifterne ligge mellem $1^1/_2$ og 2 Mill. Kr. Nu kom det ærede Medlem med klare Tal, rimeligvis hentede fra Sukkerfabrikkerne, og konstaterer, at den samlede Udgift hertil er 2,600,000 Kr., og vil absolut slaa fast, at min Opgivelse i Gaar er gal. Jeg synes ikke, det er rigtigt af det ærede Medlem at gøre dette, for det har han ingen Ret til, men jeg forstaar Hensigten, som er den, at det skal bruges i Agitationen. Folketingsmanden fra Horsens anførte gale Tal vedrørende Lønnen. Det ærede Medlem ved